

“PENSO QUE SEREM CAPAÇOS D'ASSOLIR EL NOU REPTA DE SIGNAR UN CONVENI COL·LECTIU D'ÀMBIT CATALÀ”

Entrevistem a l'advocat José Manuel Moya, assessor jurídic en matèria laboral de FEFAC i AFB, i de la Negociació Col·lectiva en el Sector d'Oficines de Farmàcia a Catalunya.

Pregunta. Per què les farmàcies de la província de Barcelona disposen de Conveni Col·lectiu propi des de fa més de 25 anys?

Resposta. El fet de disposar de Conveni Col·lectiu propi des de fa tant de temps obeeix al dinamisme i consciència socio-professional que tradicionalment ha caracteritzat el teixit econòmic i de serveis socials a Catalunya. Tant els titulars de farmàcia i la seva empresarial, com els seus empleats i les organitzacions sindicals recuperades a partir dels anys 70, han coincidit en la necessitat d'aprofitar les possibilitats d'autoregulació laboral que ofereix la legislació. Això ha permès consolidar una tradició de negociació molt arrelada i que busca apropar el més possible, per la via del pacte i la negociació, les condicions laborals del sector a la realitat social, econòmica i territorial més immediata.

P. Quins són els pros i contres del fet que les farmàcies catalanes estiguin fora del Conveni Estatal?

R. Des d'una perspectiva purament 'econòmicista', atenent a factors com les

condicions econòmiques i laborals, els anàlisis demostren que, per exemple, de l'any 2000 al 2010, les grans diferències negatives de competitivitat en costos i altres condicions laborals que patien les farmàcies de Barcelona, en relació a la resta de províncies catalanes i al conjunt d'Espanya, regides pel Conveni Nacional, es van reduir en aproximadament un 20%, tendència que ha continuat fins al darrer Conveni, signat l'any 2015.

P. I més enllà de la perspectiva econòmica?

R. Sense menysprear la importància d'aquestes dades, personalment, m'interessa més ressaltar una perspectiva més filosòfica de la qüestió. La idiosincràsia i consciència professional dels empresaris i treballadors del sector a la província de Barcelona, resistint-se a ser absorbits per unes estructures de representació i negociació professionals més llunyanes, van portar a que el Conveni de Barcelona respongués cada vegada més a les necessitats reals de l'oficina de farmàcia i a les preocupacions i de-

mandes dels treballadors i titulars. De manera que es podria dir que el Conveni es va "democratitzar", en la mesura que les matèries objecte de negociació van començar a respondre cada vegada més a les demandes i necessitats de les dues parts, manifestades per l'AFB, les organitzacions professionals d'Auxiliars de Farmàcia i Sindicats CCOO i UGT. Això ha permès, malgrat la duresa i dificultat d'alguns dels processos negociadors, donar respostes regulatòries encertades, sobretot a l'hora d'afrontar la crisi econòmica, sense que els nivells d'ocupació en el sector s'hagin ressentit especialment i mantenint nivells salarials i de costos raonables per a ambdues parts.

P. L'objectiu és assolir un conveni col·lectiu autònom?

R. Els sindicats CCOO i UGT, i les associacions de treballadors de farmàcia de les diferents províncies ja van fer una primera i molt significativa passa en aquest sentit quan el 2013 van signar el 1er Conveni Col·lectiu de Treball Interprovincial d'Oficines de Farmàcia, despenjant-se així del Conveni Estatal. Actualment, ens trobem en fase de negociació per a la renovació del Conveni Interprovincial, i totes les parts implicades han manifestat la possibilitat d'anar cap a un únic Conveni Català d'Oficines de Farmàcia.

P. Quins efectes tindria?

R. Resulta evident que les oficines de farmàcia de les quatre províncies catalanes responen a un mateix model de gestió empresarial, en un únic sistema sanitari, i estan sotmeses a les mateixes regles professionals, sanitàries i fiscals, de manera que no té massa sentit que un dels pilars d'aquest servei públic que són els seus treballadors tinguin regulacions laborals diferents. L'homogeneïtzació de les condicions laborals de tots els treballadors és una qüestió de pura racionalitat professional i econòmica en el sector, i fins

i tot d'equitat professional per als propis treballadors del sector.

P. Què diferencien laboralment les farmàcies de Barcelona de la resta?

R. Existeixen diferències de costos salarials i d'altres de condicions laborals amb transcendència i implicacions econòmiques que caldrà analitzar de forma molt acurada per articular el necessari període transitori sense que afecti la competitivitat de les oficines de farmàcia ni els drets consolidats dels treballadors. Serà una feina feixuga i no exempta de dificultats, però, pel meu coneixement i tracte professional dels darrers 15 anys amb negociadors de les organitzacions sindicals, crec que, com fins ara, la voluntat d'acord i la responsabilitat social per preservar un model d'oficina de farmàcia vinculat a la prestació d'un servei modern i de qualitat s'imposarà i serem capaços d'assolir aquest nou repte de signar un Conveni d'àmbit català.

P. De quina manera podran convergir les 4 províncies en un únic conveni?

R. Els Convenis Col·lectius són normes

jurídiques fetes pels actors que les han d'aplicar (empresaris i treballadors). Per tant, com més protagonisme tinguin en la seva formulació, més directes i properes resultaran respecte els problemes i necessitats del sector. Caldrà, segurament, un període transitori que permeti la progressiva homogeneïtzació de condicions laborals, però disposar d'un únic instrument serà quelcom molt positiu i enfortirà les actuals estructures representatives de treballadors i empresaris del sector, dotant-lo laboralment d'una cohesió institucional molt més potent i estable.

P. Com han recollit els Convenis d'oficines de farmàcia catalans la situació de feblesa del sector?

R. Amb un extraordinari sentit de la responsabilitat per part de sindicats i empresarial que els han negociat. En el cas de Barcelona, en els últims dos convenis negociats, s'ha aconseguit que la destrucció d'ocupació sigui mínima, una raonable contenció dels costos salarials i una preservació i garantia dels drets socials dels treballadors. I això ha contribuït

a que hagi estat molt minsa la desaparició d'oficines de farmàcia en la província de Barcelona.

P. Quins canvis derivats del nou rol de la farmàcia en el sistema sanitari es veuran reflectits en pròxims Convenis?

R. Haurem d'estar molt atents a la formació i especialització d'aquests professionals, doncs el vell model de la farmàcia com a "dispensadora" de medicaments té un recorregut molt limitat. L'oficina de farmàcia és un element clau, un col·laborador indispensable del sistema sanitari públic en la conscienciació sobre l'ús correcte i administració del medicament, així com la xarxa social més extensa de professionals especialitzats en aquesta matèria i capaços de donar respostes eficients a les noves necessitats tant socials com del sistema. Aquest fet l'hauran de tenir en compte els propis titulars i els seus empleats, però també l'Administració, per tal de valorar social i institucionalment el sector de l'oficina de farmàcia i les seves organitzacions representatives.

LABORATORIOS NICOLICH, S.L.

Para la belleza e
higiene de las pestañas
y de los ojos

La palabra Abéñula

que el Diccionario de la Lengua lo define como sinónimo de pestaña, formaba parte del primer registro sanitario bautizado como "Pomada Oftalmer Nicolich Abéñula Azul" de los años 20 del pasado siglo, hoy día, un cosmético ocular para el cuidado, belleza e higiene de las pestañas y de los ojos. Desde entonces, y gracias a la fidelidad de nuestros clientes, continúa en el mercado.- Ellos son nuestra mejor propaganda.-

La gama de Abéñula Color también favorece y estimula el crecimiento de las pestañas, ideal para maquillar sus párpados, a la vez que proporciona los mismos efectos beneficiosos que nuestra estrella "Abéñula Blanca", excepto en su faceta como desmaquillante.-

Aumentamos nuestras referencias con Perfiladores de Ojos en los mismos colores de las "sombros" Abéñula, y Abéñula Descanso, de nueva creación, con el deseo de continuar en el mercado, al menos otros 80 años más.